

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-043

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 87920 op de klacht van het Bestuur van de KNZB:

Datum: 14 juni 2019

Sanctie: met ingang van 14 juni 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en KNZB-teams.

Overweging: Trappen (art. L6.1)

Wedstrijd: AZC H1 – ZVL-1886 H1.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 13 juli 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter, F.A.W.P. van Lierop, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appellant, de coach van AZC H1 en scheidsrechter L. gehoord.
3. Op basis van het volgende rapport van scheidsrechter L. wordt appellant het maken van een trappende beweging naar zijn tegenstander ten laste gelegd:

“Betreft speler W10 van AZC Moscow.

Appellant een U20 van mijn collega. In eerste instantie deed hij of zij dat niet in de gaten had en zwom verder terug naar een positie plus minus 3-4 meter midden voor zijn eigen doel. Mijn collega gaf hem nogmaals het uitsluitingsteken. Toen hij dat zag zwom hij alsnog naar het terugkomvak, maar maakte daarbij een trappende beweging richting zijn tegenstander (het nummer heb ik helaas niet onthouden) die onder water werd geraakt.

Ik heb hem daarop een UMV gegeven. Naar mijn mening was er sprake van wangedrag, maar niet van grof geweld.

Appellant heeft het water en de zwemzaal direct verlaten.”

2. Appellant schrijft in zijn beroepschrift voor zover van belang:

“Hierbij stel ik beroep in tegen de beslissing van de tuchtcommissie d.d. 14 juni jl. (kenmerk 87920) om mij voor zes wedstrijden te schorsen wegens trappen.

Mijn beroep richt zich tegen:

1. *de kwalificatie van de overtreding door de tuchtcommissie als ‘trappen’; en*
2. *de hoogte van de toegekende straf. Deze staat niet in verhouding tot de “overtreding” die ik heb begaan.*

Zoals ik in mijn verweerschrift al uiteen heb gezet, heb ik mij niet direct gerealiseerd dat ik werd uitgesloten van het spel. Na de tweede aanduiding werd mij dat pas duidelijk, waarop ik fel ben weggezwommen naar de hoek. Hierbij heb ik per ongeluk een tegenstander geraakt.

De verklaring van de scheidsrechter in zijn rapport lijkt dit te ondersteunen. Hij schrijft immers dat hij heeft geconstateerd dat ik een trappende beweging richting mijn tegenstander heb gemaakt en hij sluit zijn rapportage af met de mededeling dat er naar zijn mening sprake was van wangedrag, maar niet van grof geweld. Wat hij hiermee bedoelt, wordt helaas niet nader toegelicht. Het kan echter niet anders bedoeld zijn dan dat hij hiermee heeft bedoeld te

zeggen dat er geen sprake is geweest van een doelbewuste/opzettelijke actie, maar wel een te onbesuisde beweging.

Dit wordt ook bevestigd door de verklaring van mijn (toenmalige) coach. Zijn verklaring heb ik als bijlage toegevoegd aan dit beroepschrift.”

De verklaring van de coach luidt voor zover van belang als volgt:

“Bij de wedstrijd AZC Moscow h1 – ZVL 1886 h1 heeft appellant een rode kaart ontvangen. Zelf was ik aanwezig op dat moment als coach van AZC Moscow. En stond ik op de lijn waar de actie gebeurde. Zoals ik het zag was er vooral verwarring bij appellant aanwezig over het feit dat hij niet doorhad dat hij een U20 had gekregen. Daarna is er onderwater ‘geschopt’... er was geen sprake van opzet van appellant, maar hooguit per ongeluk heeft hij zich onhandig afgezet bij het weg zwemmen om naar het terug kom vak te komen. Er is ook geen enkele reactie van de tegenstander geweest na deze actie. Na de wedstrijd heb ik met beide scheidsrechters gesproken, en hebben wij het gehad over onhandig/onbesuisd gedrag maar niks meer dan dat.”

Ter zitting lichten appellant en de coach hun zienswijze nog eens toe.

Scheidsrechter L. zegt naar de zitting te zijn gekomen omdat hij de door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie van 6 wedstrijden niet fair vindt. Appellant maakte volgens hem bij het wegzwemmen wel een trappende beweging maar hij had daarbij niet de intentie om zijn tegenstander bewust te trappen.

4. Op grond van de afgelegde verklaringen is voor de Commissie van Beroep niet komen vast te staan dat appellant bewust een trappende beweging maakte om zijn tegenstander letsel toe te brengen. Wel heeft appellant een zodanig felle wegzwembeweging in “dood spel” gemaakt dat hij het risico heeft genomen dat de tegenstander door zijn toedoen geblesseerd zou raken. Daarmee heeft hij zich schuldig gemaakt aan onbesuisd spel. Alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemende, waaronder het feit dat appellant in het vorige waterpoloseizoen ook door de Commissie van Beroep veroordeeld is voor een onbeheerste actie in “dood spel” (recidive), vindt de Commissie van Beroep een straf van 2 wedstrijden onvoorwaardelijk passend.

De uitspraak luidt derhalve

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 14 juni 2019.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 14 juni 2019 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB-teams.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,15 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de vereniging AZC een factuur te zenden.

Nieuwegein, 31 juli 2019

mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter
F.A.W.P. van Lierop, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris